

מ"ת 6098/05/17 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו ג'בל (עציר), עלי עדוי (עציר), דאוד עדוי (עציר)

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 6098-05-17 מדינת ישראל נ' אבו ג'בל (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 1378/2017

בפני כבוד השופט דניאל קירס
המבקשת
נגד
המשיבים
מדינת ישראל באמצעות ב"כ עוה"ד בנימין משה
1. אחמד אבו ג'בל (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד איאד ח'ליל
2. עלי עדוי (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד ניזאר עבוד
3. דאוד עדוי (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד סעיד חדד

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את שלושת המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.

2. בכתב האישום נטען כי בתאריך 23.4.2017 בשעות הערב, בסמוך לשעה 21:30, נסעו הנאשמים ברכב הנהוג בידי המשיב 1 (להלן: **אחמד**) מטורעאן למטע זיתים בקרבת הישוב. נטען, כי בהיותם במטע החזיקו בנשק מאולתר מסוג 'קרלול', המסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם, ואף ירו בו, וכתוצאה מן הירי נפצע נאשם 3 (להלן: **דאוד**), בכף רגלו השמאלית. המשיבים מואשמים בהחזקת נשק שלא כדין, עבירה על סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

המשיבים אינם מואשמים בקשירת קשר, או בביצוע בצוותא. לא זו בלבד שלא צוין בכתב האישום סעיף 29 לחוק העונשין; פרק העובדות בכתב האישום רזה עד מאוד, והוא אינו מתאר תכנית עבריינית משותפת (השוו הנסיבות ב-ע"פ 3506/13 **הבי נ' מדינת ישראל**, פס' 358 (12.1.2016)).

ראיות לכאורה

פציעה מירי; לא נמצא נשק

3. קיימות ראיות לכאורה לכך שדאוד נפצע ברגלו במועד הנטען, מירי כדור מנשק. נשק - לא נמצא בידי המשטרה.

גרסת דאוד

4. גרסתו הראשונה של דאוד (24.4.2017 בשעה 2:20) היתה כי הוא והמשיב 2 (להלן: **עלי**), הגיעו ברכבו של חברו של דאוד (מוחמד סוהיל שמו) לצד המזרחי של הכפר. שם אסף אותם המשיב אחמד בטנדר מסוג איסוזו. הוא נסע לשדה קציר ליד מטע זיתים. השלושה הלכו ברגל, אחמד הוציא מהרכב נשק מסוג קרלו. הנשק היה בתיק, וכאשר הגיעו למטעים פתח אחמד את התיק. הם הלכו 400 מטר; בשלב זה עלי חזר לטנדר ודאוד נשאר לבד עם אחמד. אחמד דרך את הנשק, ירה כדור אחד באוויר ואז "נתקע לו הנשק". אחמד הוריד את הנשק, לחץ על ההדק ונפלט כדור לתוך רגלו השמאלית של דאוד. אחמד אמר לדאוד לא לומר לאיש. דאוד החל לרוץ לכיוון הבתים; אחמד התקשר לעלי על מנת שיגיע עם הרכב. עלי הגיע עם הרכב, והם הסיעו את דאוד הביתה. הם קראו לבן דודו של דאוד, אברהם, וביקשו ממנו להגיע למוקד הרפואי הדחוף. אחמד השאיר את עלי עם דאוד במוקד הרפואי הדחוף ונסע. אביו של דאוד הגיע והסיעו את דאוד לבית החולים.

5. גרסתו השנייה של דאוד (24.4.2017 בשעה 7:11) היתה כי לאחר שהוא ועלי עלו לרכב של אחמד, אחמד ראה רכב. אחמד סבר שמדובר במשטרה ואמר להם לברוח. השלושה ברחו, כל אחד לכיוון אחר. לפני הבריחה אחמד הוריד תיק מתוך הרכב וברח איתו. בסוף דאוד נפגש עם אחמד, ושם אחמד בדק נשק מסוג קרלו, ובנסיבות אלה ירה אחמד כדור באוויר, הוריד את הנשק כלפי מטה ופגע בטעות ברגלו של דאוד. אחמד אמר לדאוד ולעלי לא לומר דבר וכי עליהם להגיד שעשו מדורה ודבר מה התפוצץ ופגע ברגלו של דאוד. דאוד טען כי ידע שיש נשק רק כאשר אחמד הוריד את התיק. דאוד טען כי אחמד זרק את הנשק במקום. ברכב לאחר שדאוד נפצע, עלי אמר לאחמד שיש לחזור לקחת את הנשק, ואחמד אמר שקודם יש לטפל ברגלו של דאוד ולאחר מכן יש לחזור ולקחת את הנשק. דאוד הכחיש שהחזיק בנשק. דאוד טען כי עלי היה רחוק בזמן הפציעה (גיליון 3 ש' 42), אולם בסמוך לאחר מכן מסר כי האירוע התרחש כך שדווקא עלי ירה קודם (ש' 48), או אז אחמד אמר לעלי שהוא רוצה להראות לו משהו, לקח מעלי את הנשק, ואז ירה כדור באוויר ולאחר מכן ירה כדור ברגלו של דאוד (ש' 44-46).

6. לפי גרסתו השלישית של דאוד (27.4.2017 בשעה 13:12), לאחר התייעצות עם עורך דין, ביום האירוע הוא הרים משקולות. הוא התקשר לעלי כי הם רצו לראות משחק כדורגל בעסק של נרגילות. לפי גרסה שלישית זו, עלי היה כבר ברכבו של אחמד, ורק דאוד עלה לרכב כדי לקבל טרמפ. דאוד חזר על הגרסה בענין חשד לזיהוי משטרה ובריחה, כל אחד לכיוון אחר. לפי גרסה שלישית זו של דאוד, כאשר הוא ראה את אחמד, אחמד ביקש ממנו לבוא אחריו ולאחר הליכה של בערך 100 מטר, אחמד הוציא תיק מגזע של עץ זית, פתח את התיק ושם היה נשק הקרלו. אחמד ירה באוויר ואז ירה ברגלו של דאוד. כמו בגרסה השנייה, עלי ירה ראשון (גיליון 3 ש' 24-25), אולם כאשר אחמד נטל ממנו את הנשק הוא ביקש מעלי ללכת ולכבות את הרכב (גיליון 3 ש' 23), ולאחר שנפגע דאוד התקשר אחמד אל עלי כדי שהאחרון יביא את הרכב. דאוד טען כי הנשק הוא של אחמד ועלי כי שניהם הוציאו אותו מהעץ (שורה 56).

7. בעימות עם אחמד (27.4.2017 בשעה 14:43), חזר דאוד על עיקרי הגרסה השלישית, לרבות הטענה לפיה הנשק הוא של עלי ואחמד (מסמך ל"ז ע' 3 ש' 43); אולם הפעם טען דאוד כי רק עלי הוציא את הנשק מהעץ (מסמך ל"ז, ע' 2 ש' 8).

8. בעימות עם עלי (1.5.2017 בשעה 14:40) שב דאוד לגרסה לפיה הוא ועלי ירדו יחד מהרכב של מוחמד סוהיל לפני העלייה לרכבו של אחמד; אולם באותה נשימה שינה כיוון בגרסתו, וחזר לגרסה לפיה רק הוא עצמו היה ברכבו של מוחמד סוהיל. לפי הגרסה בעימות זה, לאחר ששלושת המשיבים ברחו למטע, עלי חזר לרכב לפני הוצאת הנשק, ואחמד הוציא את הנשק (ע' 2 ש' 12-13). עם זאת, כאשר נשאל דאוד לגבי גרסה קודמת לפיה עלי החזיק בנשק וירה קודם, הוא אישר שהעדויות היתה אמת (ש' 24). בשלב זה טען דאוד ששלושת המשיבים מצאו את הנשק במטע.

גרסת אחמד

9. לפי גרסתו הראשונה של אחמד (24.4.2017 בשעה 6:19), הוא לא יצא עם רכבו בערב האירוע, אלא היה בבית, שוכב. הוא לא הסיע את עלי ודאוד. הוא לא יודע מאיפה הגיעו כתמי דם של דאוד לרכבו.

10. בעימות הנזכר עם דאוד, מסר אחמד גרסה אחרת. הוא טען כי מצא את דאוד (בלבד) שביקש ממנו טרמפ. דאוד כיוון אותו למטע זיתים. דאוד יצא מהרחב והלך כ-5-6 מ'; אחמד נשאר ברכב. פתאום שמע אחמד רעש של נשק וראה את דאוד שוכב על הרצפה.

11. כאשר נחקר אחמד שוב לאחר העימות עם דאוד (1.5.2017 בשעה 16:08), אחמד מסר שבחקירה הראשונה הוא פחד. כאשר נשאל אם הסיע את עלי ואם דאוד היה במטע, שמר על זכות השתיקה. לאחר מכן טען שלקח רק את דאוד, וחזר על הגרסה שמסר בעימות עם דאוד. לאחר שעומת עם גרסתו של עלי לפיה עלי נכח באירוע, אחמד מסר שעלי היה עמו קודם באותו יום אך לא בזמן האירוע (גיליון 3 ש' 44-45). אחמד הכחיש כי אמר לעלי לפני האירוע שהוא הולך לנסות נשק (גיליון 4 ש' 65-66).

12. בעימות עם עלי (1.5.2017), חזר אחמד על הגרסה הנזכרת בענין נסיעה עם דאוד בלבד וללא נוכחותו של עלי.

גרסתו של עלי

13. בחקירתו, מסר עלי (24.4.2017 בשעה 5:18) כי הוא הגיע לשכונתו של דאוד ברגל, אחמד אסף אותם והשלושה נסעו למטע. אחמד ודאוד ירדו ואמרו לו לחכות ברכב. אחמד ודאוד נכנסו למטע, וכאשר חזרו דאוד צלע. עלי מסר כי ניסוי כלי נשק היה מתוכנן (גיליון 2 ש' 15 - גיליון 3 ש' 27). עלי אישר כי ידע שהנשק נמצא בתוך מטע הזיתים (גיליון 3 ש' 47-48).

14. בעימות עם דאוד (מסמך נ'), עלי אישר את גרסתו של דאוד לפיה אחמד אמר לברוח, ועלי חזר לרכב ולא היה נוכח בהוצאת הנשק והירי (גיליון 2 ש' 20). בשלב זה עומת דאוד עם גרסה קודמת לפיה עלי החזיק בנשק וירה בו;

דאוד אישר זאת ועלי הכחיש זאת (ש' 21-27).

15. בעימות עם אחמד, חזר עלי על גרסתו בחקירה לגבי מה שאירע במטע. כאשר עומת עלי עם הודעתו לפיה השלושה תכננו ירי בכלי נשק, הוא הכחיש שאמר זאת (גיליון 3 ש' 37).

ראיות לכאורה: דאוד

16. מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של דאוד לעבירה של החזקת נשק. כאמור, כתב האישום אינו מייחס למשיבים ביצוע בצוותא או קשר לביצוע עבירה; האישום נגד כל אחד מהם הוא בגין החזקת נשק.

17. כאמור, עלי מסר כי השלושה תכננו ניסוי כלים בנשק. עלי מסר כי דאוד נורה בעת שדאוד ואחמד נכנסו למטע.

לא נעלם מעיני כי עלי מסר בחקירתו הראשונה כי סוכם בין השלושה מראש שיבוצע ניסוי כלים בנשק, ובהזדמנות אחרת הוא הכחיש שמסר שהם תכננו מראש. אולם - עלי אכן מסר זאת; והנסיבות שבהן הכחיש שמסר זאת, היו במסגרת עימות מול חשוד נוסף (אחמד).

עלי הוא נאשם נוסף בכתב האישום נגד דאוד. קיימת מחלוקת בפסיקה של בית המשפט העליון בשאלה אם לצורך קביעת ראיות לכאורה בבקשה למעצר עד תום ההליכים, ניתן להסתמך על הודעתו משטרה של נאשם אחר באותו כתב אישום (ראו בש"פ 4460/14 אבו כף נ' מדינת ישראל (23.7.2014); בש"פ 4667/12 אזולאי נ' מדינת ישראל (28.6.2012); בש"פ 4568/12 שלבאיה נ' מדינת ישראל, פס' 8 (20.6.2012); וראו והשוו בין בש"פ 2557/04 מדינת ישראל נ' בן ציון, פ"ד נח(4) 83, 91 (2004) ו-בש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל, פס' 10-11 (10.4.2005)). השאלה מתעוררת שכן, הנאשם האחר, כנאשם, אינו עד תביעה ואינו חייב להעיד במשפט. אם הנאשם האחר בוחר להעיד, ייתכן ויפיל את המשיב בבקשה למעצר עד תום ההליכים בעדותו, ואם הוא אינו מפליל אותו בניגוד למה שמסר בהודעתו במשטרה, ההודעה יכולה להיות מוגשת מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971. לדעתי, הגישה לפיה ניתן להסתמך בבחינת ראיות לכאורה על הודעתו של נאשם אחר באותו כתב אישום, היא המתוייבת יותר עם המבחן בענין ראיות לכאורה בדיני מעצר עד תום ההליכים שנקבע בהלכת זאדה, לפיו:

"השאלה שהשופט צריך לשאול עצמו, לענין ראיות אלה, הינה אם טיבה של הראיה - על רקע מכלול הראיות כולן המצוי בשלב זה - הוא כזה שקיים סיכוי סביר לכך שאותה ראיה תהפוך בסוף ההליך הפלילי לראיה רגילה אשר על פיה, היא לבדה או בהצטרפה לראיות פוטנציאליות אחרות, ניתן יהיה לקבוע כנדרש את אשמתו של הנאשם" (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, ע' 147 לפסק דינו של הנשיא א' ברק (1996)).

לדעתה של כבוד השופטת א' פרוקציה בענין זוארץ הנזכר, מוצדקת דרך כלל הערכה מסתברת כי שותפים יעידו להגנתם (שם, פס' 10). לדעתי, גם אם אין מקום להערכה שנאשמים אחרים באותו כתב אישום יעידו להגנתם, די, לאור המצוטט לעיל מפרשת זאדה, אם יש סיכוי סביר שיעידו להגנתם. בעיני, מוצדקת דרך כלל ההערכה המסתברת כי קיים סיכוי סביר שנאשמים אחרים באותו כתב אישום יעידו להגנתם. בענייני דאוד לא טען כלל בנושא זה, ולא מצאתי מקום לקבוע שאין סיכוי סביר שעלי יעיד במשפט. מכאן, שניתן להסתמך על הודעתו של עלי בבחינת ראיות לכאורה נגד דאוד.

18. בדיקת שרידי מתכת לידי של דאוד חזרה חיובית (מסמך כ"ט). בדיקה זו בוצעה ביום 24.4.2017 בשעה 4:00. רק כשלושה ימים לאחר ביצוע הבדיקה, לאחר שדאוד התייעץ עם עורך דין (ולאחר שהספיק למסור שתי גרסאות קודמות וסותרות), לפתע העלה דאוד בגרסתו השלישית טענה לפיה הרים משקולות באותו יום. טענה זו הועלתה לאחר פגישתו עם עורך דין אשר אירעה, בתורה, לאחר ביצוע בדיקת המתכות בדאוד. סנגורו של דאוד טען, בענין תוצאת בדיקת המתכת, כי דאוד שהה גם בבית החולים לפני שנעצר. הבדיקה היא בדיקה למתכת ברזלית. השאלה בשלב בקשה למעצר עד תום ההליכים אינה אם הראיות מוכיחות אשמה מעבר לספק סביר אלא, האם יש לראיות פוטנציאל להוכחתה מעבר לספק סביר, ואין גם בטענה בענין השהות בבית החולים כדי למוטט את ערכה של תוצאת בדיקת שרידי מתכת ברזלית כראיה בעלת משקל במסגרת הראיות לכאורה נגד דאוד.

19. שלל גרסאותיו הסותרות של דאוד כפי שפורטו לעיל, משמען שדאוד שיקר בחקירה. שקריו צפויים להיות חיזוק לראיות הנזכרות לעיל.

20. אחמד מסר למעשה כי דאוד ירה בעצמו, אולם מאחר וממילא קיימות ראיות לכאורה נגד דאוד - בדמות הודעתו של עלי בענין תכנון מראש לבצע ירי, כניסתם של דאוד ואחמד למטה ותוצאות חיוביות של בדיקת מתכת ברזלית אצל דאוד - אינני נדרש להשעין את הראיות לכאורה נגד דאוד בענין החזקת נשק על עדותו של אחמד. גרסתו של אחמד גם אינה מתיישבת עם גרסתו של עלי, שכן עלי מסר כי אחמד ודאוד נכנסו למטע, ואילו אחמד מסר כי דאוד לבדו הלך מספר מטרים מהרכב ונורה כאשר היה לבדו.

21. המשיבים טענו לשורה של מחדלי חקירה, לרבות העדר תוצאות מבדיקת בגדיו של דאוד; העדר בדיקת מצלמות אבטחה (במקום מוקד הרפואה הדחופה); אי בדיקת הגרסה בענין הרמת משקולות בבית דודו של דאוד; אי בדיקת מחקרי תקשורת; קבלת ימי מעצר על בסיס טענה שיש לחקור שוב את המשיבים כאשר הם לא נחקרו שוב; אי-עימותו של אחמד בענין טענת דאוד לפיה אחמד אמר לו לא לומר כלום כי יש תיק פתוח נגדו; וסרטונים חסרים. המשיבים יוכלו לטעון בענינים אלה בהליך העיקרי, אולם אין להם כדי לרוקן מתוכן את הראיות-לכאורה נגד דאוד, המבוססות על כך שדאוד נפצע מכדור שנורה ברגלו, תוצאה חיובית בבדיקת מתכת ברזלית, והודעתו של עלי.

ראיות לכאורה: אחמד

22. לא מצאתי ראיות-לכאורה לעבירת החזקת נשק נגד אחמד. כאמור, גרסתו של עלי היא שאחמד ודאוד נכנסו

למטע, אולם עלי לא ידע להעיד מי החזיק בנשק. כזכור, המשיבים אינם מואשמים בחזקה בצוותא או בקשירת קשר; השאלה היא, האם יש ראיות לכאורה להחזקת נשק בידי אחד מצדדים. מכאן שלא מצאתי את הפניית המבקשת ל-ע"פ 543/79 נגר נ' **מדינת ישראל**, פ"ד לה(1) 113 (1980), לפיו בביצוע בצוותא אין חשיבות מי מבין השותפים ביצע את מעשה העבירה הפיזי, כרלוונטית לענייננו. בדיקת שרידי מתחת ברזלית שבוצעה על אחד חזרה שלילית (מסמך ד'). דאוד מייחס אחזקת נשק לאחד, אולם נוכח שלל גרסאותיו של דאוד, הסותרות זו את זו באופן מהותי, לא מצאתי שניתן לבסס קביעה של ראיות-לכאורה נגד אחד על עדותו של דאוד. למרות שכל גרסאותיו של דאוד כוללות אחזקת נשק בידי אחד, עדותו של דאוד רצופה בסתירות מהותיות גלויות על פניהן (ראו ענין **זאדה**, פסק דינו של כבוד הנשיא **ברק** בע' 148). רק במקרים חריגים, נוכח בסתירות גלויות על פניהן המחלישות משמעותית את התשתית הראייתית נגד נאשם, יש מקום להידרש לטענות בענין מהימנות עדים (ראו בש"פ 3717/15 **אבו רמזאן נ' מדינת ישראל** 4.6.2015); אולם לדעתי חריג זה מתקיים בענין הודעותיו רצופות הגרסאות הסתירות של דאוד.

23. נוכח שלל הגרסאות של דאוד הסותרות זו את זו באופן מהותי, לא מצאתי מקום לבסס קביעה בדבר ראיות לכאורה על כך שאחד מצדדים עזמו החזיק בנשק, על עדותו של דאוד. גם אחד מסר גרסאות סותרות, אולם השקרים עשויים להוות חיזוק לראיות, ואינם תחליף לראיות בענין החזקה.

ראיות לכאורה: עלי

24. עלי הודה בחקירתו כי השלושה תכננו לצאת לניסוי כלי נשק. אולם הוא מסר כי הוא לא נכח ברגע שנשלף הנשק ובוצע הירי. דאוד מסר כי עלי החזיק בנשק, אולם כבר ציינתי כי נוכח הסתירות העמוקות בגרסאותיו של דאוד, אין מקום לקבוע על בסיס עדותו של דאוד ראיות-לכאורה (ויצוין כי בגרסאותיו הסותרות של דאוד בקשר לעלי, היו סתירות גם בשאלה הליבתית ביותר, האם עלי החזיק בנשק אם לאו). אחד לא ייחס לעלי נוכחות באירוע הירי. עלי אישר כי ידע שהנשק היה במטע, אולם אין בפני ראיות-לכאורה טובות לכך שעלי החזיק בנשק במטע במובן של שליטה, קרי - ידיעה היכן מוסלק הנשק בתוך המטע ברשות הרבים (ראו ע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' חרבוש** 9.6.2010) המפנה ל-ע"פ 250/84 **הוכשט נ' מדינת ישראל**, פ"ד מ(1) 813 (1986)). בדיקת שרידי מתחת שבוצעה על עלי חזרה עם תוצאה שלילית.

סיכום ביניים

25. בהעדר ראיות לכאורה בעניינם, לא מצאתי עילת מעצר נגד אחד המשיב 1 או עלי המשיב 2, ואני מורה על שחרורם ללא תנאים.

עילת מעצר - דאוד

26. מדובר באישום בעבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין, המהווה עבירת בטחון לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, כך שקמה חזקת מסוכנות סטטוטורית בעניינו של דאוד.

חלופת מעצר - דאוד

27. דאוד הוא בגיר צעיר, בן כ-19 שנים, נעדר כל עבירה פלילית. עבירת הנשק שבנדון מצויה בצד המתון של עבירות הנשק. לא נטען כי דאוד ביצע או התכוון לבצע עבירה נוספת עת החזיק הוא בנשק. אמנם הנשק ירה ודאוד נפצע - נתונים המוסיפים חומרה - אולם הירי והפציעה, על-פי חומר הראיות, עניינם פליטת כדור על ידי דאוד עצמו. הנשק אמנם טרם נתפס בידי המשטרה; אולם בהעדר ראיות-לכאורה נגד אחמד או עלי, אלה ממילא משתחררים, כך ששחרורו של דאוד לחלופת מעצר אינו מוסיף למסוכנות בענין אי מציאת הנשק באופן מאד ניכר. החלופה שהציע דאוד הינה חלופה ראויה: מעצר בית אצל אחותו בת ה-27 וגיסו, בכפר טמרה המרוחק מכפרם של המשיבים, טורעאן. אין בידי לקבל את טענת ב"כ המבקשת לפיה עצם העובדה שהאחות אם לילדה בת 2.5 שולל ממנה את האפשרות לפקח על נוכחותו של דאוד בבית. דבר של יום יום הוא שאם, או אב, צריכים לפקח על מספר ילדים בו זמנית כדי לוודא שמי מהם אינו יוצא את הדלת ונכנס לכביש סואן; ולא מצאתי מקום לשלול את האחות כמשמורנית כי עליה לפקח גם על בתה הקטנה וגם על נוכחותו של דאוד בן ה-19 בבית. על-פי הפסיקה של בית המשפט העליון לא בכל תיק מעצר יש להורות על תסקיר, ובנסיבות עניינו של דאוד - בגיר צעיר נטול כל עבר פלילי, עבירת נשק בצד המתון של הרצף, ומעצר בית ביישוב רחוק, מצאתי לשחרר את דאוד לחלופת מעצר זו ללא צורך בתסקיר.

סיכום

28. הנני מורה על שחרורם של המשיב 1 אחמד אבו ג'בל והמשיב 2 עלי עדוי, ללא תנאים.

29. הנני מורה על שחרורו של המשיב 3 בתנאים כדלקמן, עד לתום ההליכים נגדו:

א. החשוד ישוחרר למעצר בית מלא בביתם של מר ראד חג'אזי ת"ז 041710914 וגב' פאטמה חג'אזי ת"ז 201185014 (להלן: **המשמורנים**). אחד מהמשמורנים לפחות יפקח על המשיב בכל רגע נתון;

ב. החשוד לא יצור קשר עם המעורבים בפרשה;

ג. החשוד יפקיד סך של 5000 ₪ בקופת בית המשפט, להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבותו במשטרה ובמשפט;

ד. החשוד יחתום על ערבות עצמית בסך של 10,000 ₪, להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבותו במשטרה ובמשפט;

ה. כל משמורן יחתום על ערבות בסך 10,000 ₪ וזאת להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבות המשיב במשטרה ובמשפט;

ו. המשטרה תהיה רשאית להיכנס למקום מעצר הבית בכל עת.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ז, 11 מאי 2017, במעמד הצדדים.

דניאל קירס, שופט